

998

1854. Ἀπόφασις, 24 Ἀπριλίου, Γενικῆς Συνελεύσεως Δημογεροντίας
Χίου,

περὶ λήψεως διαφόρων μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Δημογεροντίας, ἐξ ἄρθρων
12, ἐν 385, σ. 244–246.

999

1855. «Πρακτικὸν περὶ καθηκόντων τινῶν τῆς Δημογεροντίας» Χίου,
ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου,

ἐξ ἄρθρων 5, ἐν 385, σ. 231–232.

3. . . . οὐδεμία διαφορὰ, περὶ ἧς ἀπόφασις οὕτως ἐγκατεγράφη, δὲν δύναται νὰ μετα-
θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν διαδόχων τῆς Δημογεροντίας, ἥτις ἐξέδωκεν τὴν ἀπόφασιν, ἐκτὸς ἂν
ἐγκρίνωσι τὴν μεταθεώρησιν ἐξ τῶν πολιτῶν, οἵτινες θέλουν ἐκλέγεσθαι ἐπὶ τούτῳ μόνον
χρησιμεύουσιν, ἅμα ἢ Δημογεροντία ἐγκαθιδρυθῇ. Τὴν ἐκλογὴν ταύτην θὰ κάμνουν μόνον
οἱ Δημογέροντες.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως περιορίζεται εἰς 25. . . . Μέλη τῆς
Γενικῆς Συνελεύσεως εἶναι ἅπαντες οἱ προϋπάρχαντες Δημογέροντες, οἱ κατὰ καιρὸν
Πρωτομαῖστορες καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι, ὅπερ ἀπαιτεῖται, ἵνα συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν
25. Οὐδεὶς μὴ Δημογέρον ἢ μὴ Πρωτομαῖστορας δύναται νὰ προσδιορισθῇ ὡς μέλος τῆς
Συνελεύσεως, ἄνευ τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ συγκαταθέσεως ἐξ εὐνοπολήπτων συμπολιτῶν».

1000

1855. Γράμμα πΚ., τῆς 17 Ἰανουαρίου,
ἐν 178, σ. 233.

« . . . ἡ αἴτησις ἀναγνωρίσεως γάμου ὀρθοδόξου μετὰ διαμαρτυρομένης οὐκ ἐφάνη ἀπά-
δουσα τῇ προνοητικῇ οἰκονομίᾳ τῆς Ἐκκλησίας . . . ἄλλως τε καὶ τῆς γαμικῆς ταύτης
συναφείας τελεσθείσης ἅπαξ, οὐκ εὐχερὲς ἡ διάλυσις . . . ».

1001

1855. Ἀχτυναμὲς ὑπὲρ πΚ. Κυρίλλου Ζ',
ἐν 452, τ. 5, σ. 162.

1002

1855. Ὑπόμνημα, ἀπὸ 13 Μαΐου, τοῦ Ἀαλῆ πασᾶ πρὸς λόρδον Cla-
renton,

ἐν 452, τ. 5, σ. 156. Πρβλ. 451, σ. 23.

« . . . τὰ πατριαρχεῖα . . . συγκεντρώνουν τοιοῦτο σύμπλεγμα πολιτικῶν καὶ θρησκευτι-
κῶν δικαιωμάτων, οὕτως ὥστε δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι, ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, ἣν
μόνη ἡ τουρκικὴ ἐξουσία ἀσκεῖ, οἱ Χριστιανοὶ διοικοῦνται, δικάζονται καὶ διευθύνονται
μᾶλλον ὑπὸ χριστιανικῆς ἢ τουρκικῆς ἐξουσίας».